Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (esimene koda)

6. oktoober 2015*

Rahaline abi — Teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuues raamprogramm — Uurimislepingu raames komisjoni tasutud summade tagasinõudmine tulenevalt finantsauditi järeldustest — Nõuete tasaarvestamine — Hagiavalduse osaline ümberkvalifitseerimine — Nõue tuvastada lepingulise nõude puudumine — Vahekohtuklausel — Rahastamiskõlblikud kulud — Alusetu rikastumine — Põhjendamiskohustus

Kohtuasjas T-216/12,

Technion – Israel Institute of Technology, asukoht Haifa (Iisrael),

Technion Research & Development Foundation Ltd, asukoht Haifa,

esindaja: advokaat D. Grisay,

hagejad,

versus

Euroopa Komisjon, esindajad: D. Calciu ja F. Moro, keda abistasid advokaadid L. Defalque ja S. Woog ning hiljem advokaadid L. Defalque ja J. Thiry,

kostja,

mille ese on esiteks nõue tühistada ELTL artikli 263 alusel komisjoni tasaarvestusotsus, mis sisaldub Technion – Israel Institute of Technology'le saadetud 13. märtsi 2012. aasta kirjas ja käsitleb 97 118,69 euro suuruse summa sissenõudmist kohandatud summana koos intressidega lepingu nr 034984 (Mosaica) eest tulenevalt finantsauditi järeldustest eelkõige selle lepingu kohta, mis on sõlmitud seoses Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuuenda raamprogrammiga, mille eesmärk on toetada Euroopa teadusruumi loomist ja innovatsiooni (2002–2006), ning teiseks nõue tuvastada ELTL artikli 272 alusel, et puudub võlanõue, mida komisjon väidab endal Technioni vastu lepingu Mosaica alusel olevat ja mille suhtes tehti vaidlusalune tasaarvestus,

ÜLDKOHUS (esimene koda),

koosseisus: koja president H. Kanninen, kohtunikud I. Pelikánová ja E. Buttigieg (ettekandja),

kohtusekretär: ametnik S. Bukšek Tomac,

arvestades menetluse kirjalikku osa ja 29. aprillil 2015 toimunud kohtuistungil esitatut,

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

1 Nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002, mis käsitleb Euroopa ühenduste üldeelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust (EÜT L 248, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 74; edaspidi „finantsmäärus"), artikli 71 lõigetes 1–3 on sätestatud:

„1. Saadaoleva summa kindlaksmääramine on toiming, millega volitatud või edasivolitatud eelarvevahendite käsutaja:

a) kontrollib võla olemasolu;

b) määrab kindlaks võla olemasolu ja suuruse või kontrollib seda;

c) kontrollib võla maksmisele kuulumise tingimusi.

2. Komisjonile kättesaadavaks tehtud omavahendid ja kõik saadaolevad summad, mis on kindlad, kindlasummalised ja kuuluvad maksmisele, tuleb kindlaks määrata peaarvepidajale antavas sissenõudekorralduses, millele järgneb võlgnikule saadetav võlateade; mõlemad koostab vastutav eelarvevahendite käsutaja.

3. Valesti makstud summad nõutakse tagasi."

2 Finantsmääruse artikli 73 lõikes 1 on sätestatud:

„Peaarvepidaja täidab sissenõudekorraldusi, mis käsitlevad vastutava eelarvevahendite käsutaja nõuetekohaselt kindlaksmääratud saadaolevaid summasid. Ta hoolitseb selle eest, et ühendused saavad oma tulu ja et nende õigusi kaitstakse.

Summade sissenõudmisel tasaarvestab peaarvepidaja ühenduste nõuded võlgnikele samaväärsete nõuetega, mis viimastel on ühenduste suhtes ja mis on kindlad, kindlasummalised ja kuuluvad maksmisele."

3 Komisjoni 23. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 2342/2002, millega kehtestatakse finantsmääruse üksikasjalikud rakenduseeskirjad (EÜT L 357, lk 1; ELT eriväljaanne 01/04, lk 145), artiklis 79 on sätestatud:

„Saadaoleva summa kindlaksmääramiseks tagab vastutav eelarvevahendite käsutaja, et:

a) saadaolev summa on kindel ja selle suhtes ei kohaldata mingeid tingimusi;

b) saadaolev summa on kindlasummaline ja väljendatud täpselt sularahas;

c) saadaolev summa on võlgu ja selle suhtes ei kohaldata maksetähtaega;

[…]".

4 Määruse nr 2342/2002 artiklis 83, mida on muudetud komisjoni 7. augusti 2006. aasta määrusega (EÜ, Euratom) nr 1248/2006 (ELT L 227, lk 3), on sätestatud:

„1. Kui võlgnikul on ühenduste ees seoses maksekorralduses kindlaksmääratud summaga võlgnevus, mis on kindel, kindlasummaline ja kuulub maksmisele, nõuab peaarvepidaja kindlaksmääratud saadaolevad summad sisse tasaarvestuse teel, pärast artikli 78 lõike 3 punktis b nimetatud tähtaja möödumist.

[…]

3. Lõikes 1 nimetatud tasaarvestamisel on sama mõju kui maksel ja see vabastab võlgniku võla ja, kui see on asjakohane, tasumisele kuuluvate intresside ühendustele tasumisest."

5 Hagejad, Technion – Israel Institute of Technology ja Technion Research & Development Foundation Ltd (edaspidi „TRDF"), on kaks hariduse ja teadusuuringute valdkonnas tegutsevat üksust. Täpsemalt on Technion tehnoloogiaalast kõrgharidust andev instituut, mis on asutatud 1912. aastal, samas kui 1952. aastal asutatud TRDF on täielikult Technionile kuuluv ja viimase poolt rahastatav fond, mis vastutab Technioni projektide finantsilise ja administratiivse külje haldamise eest.

6 Detsembris 2003 ja juulis 2006 sõlmis Technion lepinguosalistest moodustatud erinevate konsortsiumide liikmena Euroopa Ühenduste Komisjoniga, kes tegutses Euroopa Ühenduse nimel, Euroopa Ühenduse teadusuuringute, tehnoloogiaarenduse ja tutvustamistegevuse kuuenda raamprogrammi raames, mille eesmärk on toetada Euroopa teadusruumi loomist ja innovatsiooni (2002–2006), neli lepingut, täpsemalt 3. detsembril 2003 alla kirjutatud lepingu Terregov numbriga 507749; 11. detsembril 2003 alla kirjutatud lepingu Cocoon numbriga 507126; 17. detsembril 2003 alla kirjutatud lepingu Qualeg numbriga 507767; ja 24. juulil 2006 alla kirjutatud lepingu Mosaica numbriga 034984.

7 Lepingu Mosaica ese oli ellu viia projekt „Semantiliselt tugevdatud, mitmetahuline, koostöös tagatav juurdepääs kultuuripärandile (Mosaica)" (*Semantically Enhanced, Multifaceted, Collaborative Access to Cultural Heritage* (Mosaica)), mis seisnes lepingu I lisas kirjeldatud tööde kogumis (edaspidi „projekt"). Lepingu Mosaica artikli 4 lõike 2 kohaselt oli projekti teostamise kestus 30 kuud alates 1. juunist 2006.

8 Lepingu Mosaica artikli 5 kohaselt kohustus ühendus projekti rahaliselt panustama eelarvesse toetuse maksmise vormis.

9 Lepingu Mosaica artiklis 12 oli kohaldatavaks õiguseks määratud Luksemburgi õigus. Lisaks oli selle artiklis 13 märgitud, et Euroopa Liidu kohtutel ehk Euroopa Kohtul või Üldkohtul on ainupädevus lahendada pooltevahelisi mis tahes vaidlusi seoses lepingu Mosaica kehtivuse, täitmise või tõlgendamisega.

10 Lepingu Mosaica artikli 14 kohaselt olid II lisas sisaldunud üldtingimused (edaspidi „üldtingimused FP6") lepingu lahutamatu osa.

11 Üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõikes 1 oli ette nähtud:

„Projekti elluviimisel kantud rahastamiskõlblikud kulud peavad vastama järgmistele tingimustele:

a) need peavad olema tegelikud, majanduslikult põhjendatud ja projekti elluviimiseks vajalikud ning

[…]

d) need peavad olema kirjendatud selle lepinguosalise raamatupidamisdokumentides, kellel need tekkisid […] Kulude ja tulude kirjendamiseks kasutatavad raamatupidamismenetlused peavad vastama lepinguosalise asutamisriigi raamatupidamiseeskirjadele ning võimaldama projekti rakendamisega kaasnenud tulude ja kulude ning lepinguosalise kogu tegevust puudutavate koonddeklaratsioonide vahelist otsest võrdlust […]".

12 Üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõikes 2 olid määratletud rahastamiskõlbmatud kulud, mida ei võinud projektiga siduda. Nende hulka kuulusid punkti e kohaselt kulud, mis on deklareeritud, kantud või hüvitatud seoses mõne teise ühenduse projektiga ja punkti i kohaselt mis tahes muud kulud, mis ei vasta artikli II.19 lõikes 1 sätestatud tingimustele.

13 Üldtingimuste FP6 artikli II.20 lõikes 1 olid otsesed kulud määratletud kui kõik kulud, mis vastavad eespool viidatud artiklis II.19 nimetatud tingimustele, mida lepinguosalisel on võimalik kindlaks teha kooskõlas oma raamatupidamissüsteemiga ja mida saab projektiga otseselt seostada.

14 Üldtingimuste FP6 artikli II.24 lõike 1 punktis a oli muu hulgas ette nähtud, et kui ühendus osaleb projektis eelarvetoetuse kaudu, peab ühendus hüvitama lepinguosaliste deklareeritud rahastamiskõlblikud kulud.

15 Üldtingimuste FP6 artikli II.29 lõikes 1 oli muu hulgas täpsustatud, et komisjon võib lepingu kestuse ajal igal hetkel ning kuni viis aastat pärast projekti lõppemist korraldada auditeid, mis seoses projekti ja lepingu nõuetekohase täitmisega puudutavad teaduslikke, finantsilisi või tehnoloogilisi aspekte. Sellest klauslist tuleneb, et nende auditite järelduste tulemusel komisjonile võlgnetavad summad võidakse üldtingimuste FP6 artikli II.31 kohaselt sisse nõuda.

16 Üldtingimuste FP6 artikli II.31 lõikes 3 oli ette nähtud, et sissenõudmine võib toimuda lepinguosalisele tasumisele kuuluvate summadega tasaarvestamise teel pärast seda, kui lepinguosalist on sellest teavitatud, või finantstagatise realiseerimisega. Lepinguosalise eelnev nõusolek ei ole vajalik.

17 Komisjon teavitas 29. aprilli 2009. aasta kirjas Technioni oma otsusest viia üldtingimuste FP6 artikli II.29 alusel läbi finantsaudit kulude suhtes, mille hüvitamist nõuti lepingute Mosaica, Cocoon ja Qualeg alusel. Auditi pidi läbi viima komisjoniväline audiitorühing (edaspidi „audiitor"), kes tegutses komisjoni esindajana.

18 Audiitor edastas Technionile 10. mail 2010 auditiaruande kavandi. Kõigi lõpuks auditeeritud lepingute Terregov, Cocoon, Qualeg ja Mosaica puhul tegi audiitor ettepaneku kohandada kulusid, mille hüvitamist Technion komisjonilt nõudis.

19 Mis puudutab täpsemalt lepinguid Cocoon, Terregov ja Mosaica, siis hõlmasid pakutud kohandused eelkõige personalikulusid, mille hüvitamist Technion nõudis nende lepingute täitmiseks ajutiselt tööle võetud K. osutatud teenuste eest. Audiitor leidis sisuliselt, et üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõike 1 punkti a tähenduses ei ole tõendatud, et Technioni poolt komisjonile deklareeritud aeg ja kulud vastaksid K. osutatud teenustele, ning audiitoril oli kahtlusi, kas neid teenuseid tegelikult osutati. Seetõttu jõudis audiitor järeldusele, et tagasi tuleb lükata nimelt kõik otsesed kulud, mida Technion K. osutatud teenuste eest kolme eespool nimetatud lepingu alusel nõuab. Lepingu Mosaica puhul ulatusid otsesed kulud 81 487,38 euro suuruse summani.

20 Technion saatis 10. juunil 2010 audiitorile kirja, paludes anda 15 päeva pikkune lisatähtaeg auditiaruande kavandi kohta märkuste esitamiseks. Üksiti palus Technion audiitoril edastada talle kogu teave teenuste kohta, mida K. osutas Technionis täistööajaga töötamise ajal muudele üksustele kui Technion.

21 Komisjon pikendas 19. juuli 2010. aasta kirjas soovitud tähtaega. Ühtlasi teatas ta, et ärakirju finants- või haldusdokumentidest teenuste kohta, mida K. osutas muudele üksustele kui Technion, ei ole võimalik konfidentsiaalsuse tõttu edastada.

22 Technion vaidles 13. augusti 2010. aasta kirjas vastu sellele, et nimetatud dokumendid on konfidentsiaalsed, ning palus vähemalt võimalust nendega osaliselt tutvuda. Peale selle täpsustas ta täiendavalt, et auditiaruande kavandis ja komisjoni 19. juuli 2010. aasta kirjas mainitud asjaolud ei ole õiguslikult piisavad K-le ette heidetud asjaolude tõendamiseks.

23 Komisjon vastas 4. oktoobri 2010. aasta kirjaga. Ta märkis selles kirjas, et seoses liidu rahastatavate projektidega, milles Technion osales ja mille raames taotlesid K. osutatud teenustele vastavate summade hüvitamist muud üksused kui Technion, võib ta viimasele edastada ärakirjad projektijuhtimisaruannetest (*project management report*'id, edaspidi „PMR-id"), sest need on koostanud konsortsiumid, mille liige Technion on, ja nende sisu on talle seetõttu teada. Komisjon lisas kirjale projektiga Qualeg seotud kolmanda PMR-i ja projektiga Mosaica seotud esimese PMR-i.

24 Komisjon märkis, et seevastu dokumendid, mis on saadud teiste konsortsiumide liikmete juures läbi viidud auditites, mis puudutavad projekte, milles Technion ei osalenud, ning samuti uurimise käigus saadud dokumendid on kaetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 30. mai 2001. aasta määruse (EÜ) nr 1049/2001 üldsuse juurdepääsu kohta Euroopa Parlamendi, nõukogu ja komisjoni dokumentidele (EÜT L 145, lk 43; ELT eriväljaanne 01/03, lk 331) artiklis 4 ette nähtud erandiga, mis puudutab kontrollimise, uurimise ja audiitorkontrolli eesmärkide kaitset.

25 Komisjon andis lõpuks Technionile alates 4. oktoobri 2010. aasta kirja kättesaamise kuupäevast 15-päeva pikkuse lisatähtaja, et Techionil oleks võimalik analüüsida kirjale lisatud kaht dokumenti.

26 Technion esitas 18. oktoobri 2010. aasta kirjas kordustaotluse vaidlusaluste dokumentidega tutvumiseks.

27 Komisjonile 19. oktoobril 2010 saadetud kirjas toonitas Technion, et komisjoni seisukoht ei võimalda tal esitada oma märkusi nende dokumentide sisu kohta, mille alusel auditiaruande kavandis lükati tagasi kõik K. osutatud teenustega seotud kulud, ning et komisjoni seisukoht läheb vastuollu kaitseõiguse ja võistlevuse põhimõttega. Technion lisas, et teave, mille komisjon 19. juuli ja 4. oktoobri 2010. aasta kirjades esitas, ning auditiaruande kavand ei tõenda K-le etteheidetavaid asjaolusid õiguslikult piisavalt. Lõpuks märkis Technion, et ta ootab ettepanekut auditimenetluse lõpetamise koosoleku korraldamise kuupäeva kohta.

28 Komisjoni peasekretariaat kinnitas 26. oktoobri 2010. aasta kirjas Technioni dokumentidega tutvumise kordustaotluse kättesaamist ja andis viimasele teada, et vastus tema taotlusele saadetakse talle 15 tööpäeva jooksul.

29 Komisjoni peasekretariaat teatas 18. novembri ja 9. detsembri 2010. aasta kirjades, et peab dokumentidega tutvumise taotlusele vastamiseks määruse nr 1049/2001 artikli 8 lõikes 1 ette nähtud tähtaega pikendama.

30 Komisjoni peasekretär jättis 30. juuni 2011. aasta otsusega jõusse otsuse keelduda Technionile andmast luba dokumentidega tutvumiseks.

31 Komisjon andis 2. augusti 2011. aasta kirjas Technionile teada, et ta kinnitab auditiaruande järeldusi, et tarvilik on teha summade kohandamisi, lisades kirjale selle aruande ärakirja, ja et ta loeb auditi lõppenuks. Kirjas täpsustas komisjon, et Technion sai esitada oma märkused, isegi kui ta ei sõnastanud neid ametlikult, ning et sellegipoolest sai komisjon aru, et Technion ei olnud täielikult nõus auditiaruande järeldustega. Komisjon täpsustas samuti, et kohandamised tehakse Technionile tulevikus tehtavate maksete arvel või võlgnevuse sissenõudmise teel.

32 Vaieldes vastu auditiaruande järeldustele, teatasid hagejad 26. augusti 2011. aasta kirjaga komisjonile oma kavatsusest esitada hagi 30. juuni 2011. aasta otsuse peale ning palusid auditimenetluse peatada kuni kohtuotsuse tegemiseni.

33 Hagejad esitasid 30. juuni 2011. aasta otsuse tühistamise nõudes 9. septembril 2011 hagiavalduse, mis registreeriti kohtuasja numbriga T-480/11. Hagi jäeti 12. mai 2015. aasta kohtuotsusega Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs.* komisjon (T-480/11, EKL, EU:T:2015:272) rahuldamata.

34 Komisjon vastas 22. septembri 2011. aasta kirjas hagejatele, et ta ei saa rahuldada nende taotlust peatada auditimenetlus, kuna ta on seisukohal, et talle edastatud dokumendid tõendavad piisavalt, et Technioni deklareeritud teenuste osutamise aeg ja kulud ei ole usaldusväärsed.

35 Hagejad esitasid 11. oktoobril 2011 tühistamishagi otsuse peale, mis väidetavalt sisaldub komisjoni 2. augusti 2011. aasta kirjas, ning hagiavaldus registreeriti kohtuasja numbriga T-546/11. Hagi jäeti vastuvõetamatuse tõttu 14. juuni 2012. aasta määrusega Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs.* komisjon (T-546/11, EU:T:2012:303) läbi vaatamata.

36 Komisjon teavitas 19. oktoobri 2011. aasta kirjas Technioni oma kavatsusest sisse nõuda 97 106,72 eurot, mis vastab auditiaruande tulemusel lepingu Mosaica puhul kohandatud kogusummale. Kirjas täpsustati, et kui Technion ei esita kahe nädala pikkuse tähtaja jooksul muid märkusi, saadab komisjon viimasele võlateate. Lisaks märgiti kirjas, et komisjonile võlgnetavad summad ja viivitusintress võidakse tasaarvestada või täitemenetluses sisse nõuda.

37 Hagejad palusid 2. novembri 2011. aasta kirjas komisjonil sissenõudmismenetluse peatada kuni kohtuasjas T-546/11 otsuse tegemiseni.

38 Hagejad esitasid 21. detsembril 2011 tühistamishagi otsuse peale, mis väidetavalt sisaldub komisjoni 19. oktoobri 2011. aasta kirjas, ning hagiavaldus registreeriti kohtuasja numbriga T-657/11. Hagi jäeti vastuvõetamatuse tõttu 6. septembri 2012. aasta määrusega Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs.* komisjon (T-657/11, EU:T:2012:411) läbi vaatamata.

39 Vastusena eelkõige 2. novembri 2011. aasta kirjale märkis komisjon 22. detsembri 2011. aasta kirjas, et kuna puuduvad asjaolud, mis muudaksid auditiaruande järeldusi, ei saa ta võetud täitemeetmeid peatada ega oma 19. oktoobri 2011. aasta kirjas teatatud sissenõudekorralduse väljastamist edasi lükata.

40 Komisjon väljastas 19. jaanuaril 2012 Technionile võlateate nr 3241200225 summas 97 106,72 eurot, määrates tasumise tähtajaks 5. märtsi 2012.

41 Komisjon teavitas 13. märtsi 2012. aasta kirjaga Technioni oma otsusest finantsmääruse artikli 73 lõike 1 alusel kahe nädala jooksul tasaarvestada 130 000 euro suurune summa, mille ta võlgnes Technionile kolme lepingu alusel, mis kandsid viitenumbreid PCIG10-GA-2011-303921-NLO, PIRG05-GA-2009-249084 AC Removal Mechanism ja PCIG10-GA-2011-304020-CHAMP RNA HEL, 97 118,69 euro suuruse summaga, mille Technion pidi tasuma komisjonile lepingu Mosaica alusel koos viivitusintressiga (edaspidi „vaidlustatud otsus”). Kirjale oli lisatud 19. jaanuari 2012. aasta võlateade.

Menetlus ja poolte nõuded

42 Üldkohtu kantseleisse 18. mail 2012 saabunud hagiavaldusega esitasid hagejad ELTL artiklil 263 põhineva hagi vaidlustatud otsuse tühistamise nõudes.

43 Pärast komisjoni poolt vasturepliigi esitamist palusid hagejad dokumendiga, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 25. detsembril 2012, Üldkohtult luba vastata vasturepliigile, et parandada sisuline viga repliigis ja selgitada põhjust, miks nimetatud viga nende argumente ei mõjuta.

44 Üldkohtu esimese koja president lubas 11. jaanuari 2013. aasta otsusega hagejatel vastata vasturepliigile, piirates nende vastuse 25. detsembri 2012. aasta kirjas toodud andmetega.

45 Hagejad esitasid vasturepliigile oma vastuse 6. veebruaril 2013 ning komisjon esitas hagejate täiendava menetlusdokumendi kohta oma seisukohad 8. märtsil 2013.

46 Üldkohus (esimene koda) otsustas ettekandja-kohtuniku ettekande põhjal avada menetluse suulise osa ning esitas Üldkohtu 2. mai 1991. aasta kodukorra artiklis 64 ette nähtud menetlust korraldavate meetmete raames pooltele kirjalikud küsimused, millele nad vastasid määratud tähtaja jooksul.

47 Poolte kohtukõned ja vastused Üldkohtu küsimustele kuulati ära 29. aprilli 2015. aasta kohtuistungil.

48 Hagiavalduses paluvad hagejad Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus;

— mõista kohtukulud välja komisjonilt.

49 Hagejad palusid repliigis lisaks, et Üldkohus kohustaks komisjoni Technionile üle kandma summad, mis on vaidlustatud otsuse tõttu põhjendamatult kinni peetud.

50 Komisjon palub kostja vastuses Üldkohtul:

— jätta hagi TRDF-i suhtes vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata;

— jätta hagi Technioni suhtes põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

— mõista kohtukulud välja hagejatelt.

51 Komisjon palub vasturepliigis Üldkohtul jätta hagejate repliigis esitatud nõue vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Õiguslik käsitlus

Hagi ese

52 Käesolev hagiavaldus põhineb ELTL artiklil 263 ning nagu on sõnaselgelt märgitud hagiavalduse sissejuhatavas osas ja resolutsioonis, on hagiavalduse formaalne ese vaidlustatud otsuse tühistamise nõue. Hagiavalduse põhjendamiseks esitasid hagejad sisuliselt kolm väidet, millest esimene „väide puudutab komisjoni ilmset hindamisviga”, teise väite kohaselt ei ole vaidlustatud otsus põhjendatud ning kolmanda väite kohaselt on rikutud alusetu rikastumise keelu põhimõtet.

53 Asjaolu, et hagiavaldus põhineb otseselt ELTL artiklil 263, ning hagi põhjendamiseks esitatud väidete pealkirjad viitavad sellele, et Üldkohtul palutakse kasutada vaidlustatud otsuse seaduslikkuse kontrollimise pädevust. Mis puudutab otsuse laadi, siis tuleb meelde tuletada, et niisugune akt, nagu vaidlustatud otsus, millega komisjon kohtuväliselt tasaarvestab võlad ja nõuded, mis tulenevad erinevatest õigussuhetest ühe ja sama isikuga, on vaidlustatav õigusakt ELTL artikli 263 tähenduses (vt selle kohta kohtuotsused, 10.7.2003, komisjon *vs.* CCRE, C-87/01 P, EKL, EU:C:2003:400, punkt 45;

8.10.2008, Helkon Media *vs.* komisjon, T-122/06, EU:T:2008:418, punkt 46, ja 8.11.2011, Walton *vs.* komisjon, T-37/08, EKL, EU:T:2011:640, punkt 25). Sellise tühistamishagi läbivaatamisel on Üldkohtu ülesanne kontrollida tasaarvestamise otsuse õiguspärasust seoses selle tagajärgedega, mis on vaidlusaluste summade hagejale tegelikult maksmata jätmine (vt selle kohta kohtuotsused Helkon Media *vs.* komisjon, eespool viidatud, EU:T:2008:418, punkt 46, ja Walton *vs.* komisjon, eespool viidatud, EU:T:2011:640, punkt 25).

54 Siiski tuleb märkida, et osas, milles „väide puudutab komisjoni ilmset hindamisviga", tuleb asuda seisukohale, et hagejad paluvad käesoleval juhul Üldkohtul ELTL artikli 272 alusel tuvastada niisuguse nõude puudumine, mis komisjonil on tema väitel Technioni vastu lepingu Mosaica alusel ning mis oli vaidlusaluse tasaarvestuse ese (edaspidi „vaidlusalune lepinguline nõue"). Hagejad ei nõustu nimelt auditiaruande järeldusega, et K. osutatud teenused ei olnud „tegelikud" üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõike 1 punkti a tähenduses, ning oma argumentide põhjendamiseks lisasid nad hagiavaldusele ärakirjad Technioni ja komisjoni vahel sõlmitud lepingutest, muu hulgas ärakirja lepingust Mosaica.

55 Käesoleva hagi eesmärk ei ole seega tegelikult mitte üksnes vaidlustatud otsuse tühistamine, vaid ka see, et Üldkohus tuvastaks, et komisjonil puudub Technioni vastu vaidlusalune lepinguline nõue.

56 Vastuses Üldkohtu kirjalikule küsimusele (vt eespool punkt 46) kinnitasid hagejad arusaama, et esitatud hagil on kaks eset, mis täpsemalt seisnevad nõudes tühistada vaidlustatud otsus ja tuvastushagis, milles Üldkohtul palutakse tuvastada vaidlusaluse lepingulise nõude puudumine.

57 Kuna ühelt poolt ei ole liidu kohus ELTL artiklil 263 põhineva tühistamishagi läbivaatamisel pädev lahendama tuvastushagisid (vt selle kohta kohtumäärus, 9.12.2003, Itaalia *vs.* komisjon, C-224/03, EU:C:2003:658, punktid 20 ja 21) ning teiselt poolt sisaldub lepingu Mosaica artiklis 13 ELTL artikli 272 tähenduses vahekohtuklausel, mis annab liidu kohtule ainupädevuse lahendada mis tahes pooltevahelist vaidlust seoses selle lepingu kehtivuse, täitmise või tõlgendamisega, siis tuleb kontrollida, kas käesoleval juhul on võimalik hagiavaldus osaliselt ümber kvalifitseerida hagiavalduseks, mis on esitatud nii ELTL artikli 263 alusel, et vaidlustatud otsus tühistataks, kui ka ELTL artikli 272 alusel, et tuvastataks, et komisjonil puudub vaidlusalune lepinguline nõue. Kuna liidu kohus on ELTL artiklist 272 tulenevalt kohus, kes lahendab asju täieliku pädevuse alusel, mis võimaldab tal erinevalt kohtust, kes ELTL artikli 263 alusel kontrollib õiguspärasust, läbi vaadata igat liiki hagisid vahekohtuklausli alusel (vt selle kohta kohtuotsus, 26.2.2015, Planet *vs.* komisjon, C-564/13 P, EKL, EU:C:2015:124, punktid 21–27, ja kohtujurist Kokott'i ettepanek kohtuasjas Planet *vs.* komisjon, C-564/13 P, EKL, C:2014:2352, punktid 19–22), kujutab ELTL artikkel 272 endast sobivat õiguslikku alust, et teha otsus hagejate nõude suhtes, milles palutakse tuvastada vaidlusaluse lepingulise nõude puudumine.

58 Mis puudutab võimalust käesolev hagiavaldus osaliselt ümber kvalifitseerida ELTL artikli 272 alusel esitatud hagiks, siis tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktikast ilmneb, et kui kohtule on esitatud tühistamishagi või kahju hüvitamise nõue, ehkki vaidlus on tegelikult lepinguline, kvalifitseerib Üldkohus hagi ümber, kui on täidetud ümberkvalifitseerimiseks vajalikud tingimused (kohtuotsus, 19.9.2001, Lecureur *vs.* komisjon, T-26/00, EKL, EU:T:2001:222, punkt 38; kohtumäärus, 10.5.2004, Musée Grévin *vs.* komisjon, T-314/03 ja T-378/03, EKL, EU:T:2004:139, punkt 88, ning kohtuotsus, 17.6.2010, CEVA *vs.* komisjon, T-428/07 ja T-455/07, EKL, EU:T:2010:240, punkt 57).

59 Seevastu ei saa Üldkohus lepingulist laadi vaidluse menetlemisel tühistamishagi ümber kvalifitseerida juhul, kui hageja selgelt väljendatud tahe, et tema hagi ei põhine ELTL artiklil 272, välistab sellise ümberkvalifitseerimise või kui hagi ei tugine ühelegi väitele, mis puudutaks kõnealust lepingulist suhet reguleerivate sätete rikkumist, olgu siis tegemist lepingutingimustega või lepingus viidatud siseriikliku õiguse sätetega (vt kohtuotsus CEVA *vs.* komisjon, punkt 58 eespool, EU:T:2010:240, punkt 59 ja seal viidatud kohtupraktika).

60 Järelikult on hagiavalduse ümberkvalifitseerimine kostjaks oleva institutsiooni kaitseõigusi riivamata võimalik juhul, kui esiteks hageja selgelt väljendatud tahe ei välista seda ning teiseks tuginetakse hagiavalduses 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c kohaselt vähemalt ühele väitele, mis puudutab kõnealust lepingulist suhet reguleerivate sätete rikkumist. Need kaks tingimust on kumulatiivsed (vt selle kohta kohtuotsus 24.10.2014, Technische Universität Dresden *vs.* komisjon, T-29/11, EKL, EU:T:2014:912, punkt 44).

61 Käesoleval juhul väljendasid hagejad oma vastuses Üldkohtu esitatud kirjalikule küsimusele (vt punkt 46 eespool) nõusolekut hagiavaldus osaliselt ümber kvalifitseerida.

62 Teiseks, nagu on juba märgitud eespool punktis 54, vaidlesid hagejad vastu vaidlusaluse lepingulise nõude olemasolule, viidates otseselt üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõikele 1.

63 Lisaks tuleb märkida, et kostja vastuses kirjeldas komisjon lepingut Mosaica üksikasjalikult, toonitades tingimusi, mis on kohtuvaidluse lahendamise seisukohalt asjakohased. Peale selle esitas ta oma argumendid, mille kohaselt jättis Technion täitmata kohustused, mis tal lasusid üldtingimuste FP6 artikli II.19 kohaselt, millega komisjoni hinnangul on liidu rahaline osalemine piiratud rahastamiskõlblike kuludega ehk tegelike ja põhjendatud kuludega. Need argumendid kinnitavad, et komisjon mõistis, et hagejad vaidlevad sisuliselt vastu vaidlusaluse lepingulise nõude olemasolule, ning komisjon sai seega tõhusalt tagada oma kaitse kostja vastuses. Lisaks kinnitas komisjon kohtuistungil, et hagiavalduse osalise ümberkvalifitseerimisega ei riivata tema kaitseõigusi.

64 Seevastu kohtuistungil teatas komisjon, et ta ei nõustu hagiavalduse osalise ümberkvalifitseerimisega.

65 Esiteks kinnitas komisjon eelkõige, et nagu nähtub kohtuotsustest komisjon *vs.* CCRE, punkt 53 eespool (EU:C:2003:400), ja Helkon Media *vs.* komisjon, punkt 53 eespool (EU:T:2008:418), saab tasaarvestamise otsuse kehtivuse vaidlustada üksnes ELTL artikli 263 alusel.

66 Need argumendid ei sea käesoleval juhul kahtluse alla osalist ümberkvalifitseerimist, kuna ümberkvalifitseerimise eesmärk ei ole võimaldada Üldkohtul kontrollida vaidlustatud otsuse kehtivust. Kontrolli saab ümberkvalifitseerimiseta läbi viia ELTL artikli 263 alusel, mis on esitatud hagi otsene õiguslik alus. Seevastu võimaldab osaline ümberkvalifitseerimine käesolevas asjas Üldkohtul teha otsuse hagejate tuvastushagi suhtes, millega palutakse tuvastada vaidlusaluse lepingulise nõude puudumine. Kõnealust osalise ümberkvalifitseerimise võimalust ei ole kuidagi seatud kahtluse alla kohtuotsustes komisjon *vs.* CCRE, punkt 53 eespool (EU:C:2003:400), ja Helkon Media *vs.* komisjon, punkt 53 eespool (EU:T:2008:418), millele komisjon tugineb.

67 Teiseks viitas komisjon asjaolule, et kohtumäärustes Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs.* komisjon, punkt 35 eespool (EU:T:2012:303), ning Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs.* komisjon, punkt 38 eespool (EU:T:2012:411), keeldus Üldkohus vastavaid tühistamishagisid ümber kvalifitseerimast ELTL artiklil 272 põhinevaks hagiks vaatamata asjaolule, et nende tühistamishagide põhjendamiseks esitatud väited olid samad nagu käesolevas asjas.

68 Siinkohal tuleb märkida, et paralleele ei saa tõmmata nende kohtuasjade, milles tehti eespool mainitud kohtumäärused, ja käesoleva kohtuasja vahel. Nimetatud kohtumäärustes tõdes Üldkohus, et hagejad ei esitanud isegi mitte kokkuvõtlikult ühtki väidet, argumenti ega etteheidet, mis puudutaks kõnealuste lepingutingimuste või kohaldatavate siseriiklike õigusnormide rikkumist (kohtumäärus Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs.* komisjon, punkt 35 eespool, EU:T:2012:303, punktid 62–65, ning Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs.* komisjon, punkt 38 eespool, EU:T:2012:411, punktid 58–60). Käesolevas kohtuasjas, nagu on märgitud eespool punktides 54 ja 62, viitasid hagejad aga niisugusele lepingutingimuste rikkumisele. Seega on õiguslikud

ja faktilised asjaolud, mille tõttu Üldkohus jättis hagiavaldused ümber kvalifitseerimata kohtuasjades, milles tehti eespool nimetatud kohtumäärused, erinevad käesoleva kohtuasja aluseks olevatest asjaoludest.

69 Lõpuks märkis komisjon kolmandaks, et käesolevas asjas ei ole ümberkvalifitseerimine vajalik, kuna Üldkohus võib seaduslikkuse kontrollimisel tõlgendada lepingut Mosaica ja võtta seisukoha selle kohaldamise suhtes. Väite kinnitamiseks tõmbas komisjon esiteks paralleeli vaidlustatud otsuse seaduslikkuse kontrollimise ja riigihankelepingu sõlmimise otsuse seaduslikkuse kontrollimise vahel ning leidis, et kuna viimati nimetatud otsuse kontrollimise käigus võib kohus kontrollida hankedokumente, võib kohus vaidlustatud otsuse seaduslikkuse kontrollimise käigus analoogia alusel kontrollida lepingut Mosaica. Teiseks tugines komisjon 21. septembri 2011. aasta kohtuotsusele Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung *vs.* komisjon (T-34/08, EU:T:2011:504), 28. märtsi 2012. aasta kohtuotsusele Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung *vs.* komisjon (T-296/08, EU:T:2012:162), 13. septembri 2013. aasta kohtuotsusele Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung *vs.* komisjon (T-73/08, EU:T:2013:433) ja 12. detsembri 2013. aasta kohtuotsusele Berliner Institut für Vergleichende Sozialforschung *vs.* komisjon (T-171/08, EU:T:2013:639), ning väitis, et nendes kohtuotsustes analüüsis Üldkohus vaidlustatud aktide seaduslikkuse kontrollimise käigus kõnealuseid lepinguid.

70 Sellega seoses ei saa kõigepealt nõustuda komisjoni tõmmatud paralleeliga käesoleva kohtuasja ja riigihankeid puudutavate vaidluste vahel, sest hankedokumendid ei ole hankemenetluses leping. Edasi, mis puudutab komisjoni üldsõnalist ja abstraktset viidet eespool punktis 69 toodud kohtupraktikale, siis ei tõenda see, et käesoleval juhul oleks hagiavalduse osaline ümberkvalifitseerimine võimatu või asjakohatu, kui ümberkvalifitseerimine vastab kumulatiivsetele tingimustele, mis on sellele eespool punktides 58–60 mainitud väljakujunenud kohtupraktikas seatud.

71 Eespool toodud kaalutlusi arvesse võttes tuleb käesolev hagiavaldus osaliselt ümber kvalifitseerida hagiavalduseks, mis on esitatud nii ELTL artikli 263 alusel, et vaidlustatud otsus tühistataks, kui ka ELTL artikli 272 alusel, et tuvastataks, et komisjonil puudub vaidlusalune lepinguline nõue.

72 Kõigepealt tuleb analüüsida hagi seda osa, mis põhineb ELTL artiklil 272.

Nõue tuvastada vaidlusaluse lepingulise nõude puudumine

73 Kõigepealt tuleb täpsustada, et mis puudutab nõuet tuvastada vaidlusaluse lepingulise nõude puudumine, siis on hagiavaldus vastuvõetav üksnes Technioni osas. Kuna TRDF ei ole vahekohtuklauslit sisaldava lepingu Mosaica pool, ei ole hagiavaldus kõnealuse nõude osas vastuvõetav, niivõrd kui selle esitas nimetatud üksus (vt selle kohta kohtuotsus, 16.12.2010, komisjon *vs.* Arci Nuova associazione comitato di Cagliari et Gessa, T-259/09, EU:T:2010:536, punkt 40 ja seal viidatud kohtupraktika). Ka hagejad möönsid kohtuistungil, et hagiavaldus on osas, milles see põhineb ELTL artiklil 272, TRDF-i suhtes vastuvõetamatu.

74 Sisuliselt vaidleb Technion Üldkohtus vastu audiitori järeldusele, mille komisjon kiitis heaks ja mis puudutab asjaolu, et K. teenuste eest komisjonilt nõutavad kulud ei olnud „tegelikud" üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõike 1 punkti a tähenduses. Selle kohta väidab Technion, et tema valduses olevad dokumendid, iseäranis projekti Mosaica esimene PMR, mis talle edastati 4. oktoobri 2010. aasta kirjaga, ei tõenda, et K. oleks projekti Mosaica raames samal ajal töötanud paljude üksuste heaks. Selles kontekstis kinnitab Technion samuti, et auditimenetluses rikuti tema kaitseõigusi, kuna komisjon ei andnud talle luba tutvuda dokumentidega, millest audiitor oma järeldustes väidetavalt lähtus. Seetõttu ei olnud Technionil võimalik tõhusalt avaldada oma seisukohta.

75 Komisjon vaidleb nendele argumentidele vastu.

76 Tuleb meelde tuletada, et audiitor leidis, et kõik otsesed kulud, mida Technion komisjonilt nõudis K. teenuste eest, olid rahastamiskõlbmatud, kuna audiitoril oli võimatu kindlaks teha kulude tegelikkust üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõike 1 punkti a tähenduses ning tal oli kahtlusi nende tegelikkuse suhtes.

77 Esiteks tuvastas audiitor rea vigu K. tööaja arvestuse tabelites (*timesheet*'id), mis seavad kahtluse alla nende sisu tõepärasuse. Esiteks on kõik need tabelid allkirjastatud korraga samal kuupäeval ning tagasiulatuvalt möödunud aasta eest. Teiseks puudub osal tabelitel projektijuhi (*project manager*) allkiri. Kolmandaks on K. registreeritud töötunnid ilmselt eelarvelised tunnid (*budgeted hours*), mitte aga tegelikud tunnid (*actual hours*), kuna need olid samad igal päeval kogu auditeeritud perioodi jooksul.

78 Teiseks tuvastas audiitor komisjoni esitatud teabe ja oma auditi alusel, et K. töötas samal ajal teiste üksuste heaks peale Technioni. Audiitor on aga seisukohal, et K. ja Technioni vahel sõlmitud lepingud kinnitasid, et K. töötas selle üksuse heaks täisajaga. Peale selle teavitati audiitorit auditi käigus, et Technioni ja K. vahel sõlmitud lepingud ei võimaldanud viimasel töötada samal ajal teiste üksuste heaks, sellest Technionile teatamata. Audiitori käsutuses oleva teabe kohaselt K. sellest Technioni aga ei teavitanud.

79 Nende asjaolude tõttu kahtles audiitor, kas Technioni poolt komisjonile deklareeritud aeg ja kulud on K. teenuste puhul tegelikud, ning ta jõudis järeldusele, et tal on võimatu tuvastada nende tegelikkust. Audiitor tõdes samuti, et ka Technion ei suutnud tõendada nende tegelikkust. Seetõttu tegi ta ettepaneku, et tagasi tuleb lükata kõik otsesed kulud, mis esitati seoses K. tööga.

80 Olgu märgitud, et Technion ei vaielnud kunagi vastu audiitori järeldustele, mis puudutavad K. tööaja arvestuse tabelite ebausaldusväärsust, ning üldisemalt sellele, et audiitoril oli võimatu tuvastada nende teenuste tegelikkust eri projektides, milles Technion osales, eelkõige projektis Mosaica. Technion seevastu vaidles vastu üksnes järeldusele, et K. töötas samal ajal teiste üksuste heaks.

81 Selles osas tuleb märkida, et nagu ilmneb eelkõige üldtingimuste FP6 artikli 19 lõike 1 punktidest a ja d ning artikli 20 lõikest 1, peavad lepinguosalise kasutatavad meetodid tööaja registreerimisel ja tõendamisel võimaldama komisjonil kontrollida, kas deklareeritud kulud on tegelikud kulutused, vastavad majanduslikule otstarbele, on vajalikud projekti elluviimiseks ning kas neid saab projektiga otseselt siduda.

82 Vaidlus puudub selles, et projektiga hõivatud töötajate tööaja arvestuse tabelid on vahend, mis lubab komisjonil viia läbi eespool nimetatud kontrollimisi ning seetõttu peavad need olema usaldusväärsed. Samuti selgub kohtupraktikast, et kui isik jätab täitmata kohustuse esitada finantsauditi käigus usaldusväärsed tööaja arvestuse tabelid, et põhjendada deklareeritud kulusid töötajate osas, siis on see piisav alus kõigi nende kulude tagasilükkamiseks (vt selle kohta kohtuotsused, 22.5.2007, komisjon *vs.* IIC, T-500/04, EKL, EU:T:2007:146, punktid 114–117, ja CEVA *vs.* komisjon, punkt 58 eespool, EU:T:2010:240, punkt 139 ja seal viidatud kohtupraktika).

83 Kuna käesoleval juhul ei ole Technion selles suhtes vastu vaielnud, tuleb nõustuda audiitori järeldusega, et eespool punktis 77 tuvastatud kolm elementi muudavad K. tööaja arvestuse tabelid ebausaldusväärseks ning järelikult jätavad komisjoni ilma vahendist, mille abil kontrollida deklareeritud kulude rahastamiskõlblikkust.

84 Peale selle tuleb märkida, et Technion ei esitanud kordagi tõendeid, mis kinnitaksid K. teenuste tegelikkust ja seaksid üldisemalt kahtluse alla audiitori järelduse, et Technion ei suutnud kinnitada, et deklareeritud kulud olid K. teenuste osas tegelikud. Nagu liidu kohus on kuuendat raamprogrammi puudutavas kohtuasjas juba meelde tuletanud, lasub komisjoni lepingupartneritel kohustus olla võimeline esitama põhjendused niisuguste kulude tegelikkuse kohta, mida nad deklareerivad

kõlblikena liidu eelarvest rahastamiseks, ning see kohustus on tingitud neil lasuvast nõudest tõendada, et üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõikes 1 toodud tingimus kulude rahastamiskõlblikkuse kohta on täidetud (kohtuotsus, 2.10.2012, ELE.SI.A *vs*. komisjon, T-312/10, EU:T:2012:512, punkt 115).

85 Technion väitis vaid, et talle edastatud teave, nimelt auditiaruanne ja projekti Mosaica esimene PMR ei tõenda, et K. oleks selle projekti raames samal ajal töötanud mitme üksuse heaks.

86 Kõigepealt tuleb märkida, et need argumendid ei tõenda K. tööaja arvestuse tabelite usaldusväärsust ega üldisemalt seda, et Technionis oli olemas kontrollisüsteem, mis võimaldaks komisjonil kontrollida, kas deklareeritud kulud on kooskõlas üldtingimuste FP6 artikli II.19 lõike 1 punktis a toodud nõuetega (vt punkt 84 eespool). Need argumendid ei ole seega tulemuslikud.

87 Igal juhul tuleb märkida, et Technionile edastatud PMR-id koostoimes auditi lõpparuandes sisalduva teabega kinnitavad, et teised üksused peale Technioni deklareerisid K. osutatud teenustega seotud tunnid ja kulud ajavahemikes, kus kõnealune isik pidi täistööajaga töötama Technioni juures (vt punkt 78 eespool). See asjaolu seab kahtluse alla kõigi K. puhul deklareeritud tundide ja kulude tegelikkusele vastavuse, arvestades samuti asjaolu, et tema tööaja arvestuse tabelid ei ole usaldusväärsed. Technioni argumendid piirduvad hulga abstraktsete ja meelevaldsete järeldustega, ilma et argumente kinnitaks mingigi tõend K. deklareeritud tundide tegelikkuse kohta.

88 Samuti tuleb tagasi lükata Technioni argument, mille kohaselt täitis kõnealune üksus piisavalt lepingu Mosaica nõudeid, osutades teenuseid „optimaalsel viisil”. Nimelt tuleb meenutada, et vastavalt liidu finantsabi andmise peamisele põhimõttele saab liit hüvitada ainult tegelikult kantud kulusid. Sellest põhimõttest tuleneb, et piisav ei ole see, kui konkreetse abi saamise põhjendamiseks tõendab abisaaja, et projekt viidi ellu. Abisaaja on kohustatud lisaks tõendama, et ta kandis kulud, mis ta vastavalt abi andmise tingimustele deklareeris, kusjuures rahastamiskõlblikuks saab pidada ainult nõuetekohaselt tõendatud kulusid. Kohustus järgida kindlaksmääratud rahastamistingimusi on abisaaja üks peamisi kohustusi ning on seetõttu finantsabi andmise eeltingimus (vt kohtuotsus Technische Universität Dresden *vs*. komisjon, punkt 60 eespool, EU:T:2014:912, punkt 71 ja seal viidatud kohtupraktika).

89 Lõpuks ei saa nõustuda ka Technioni etteheitega tema kaitseõiguste rikkumise kohta, kuna tema valduses olev teave on piisav auditiaruande järelduste kinnitamiseks. Igal juhul luges Üldkohus oma kohtuotsusega Technion ja Technion Research & Development Foundation *vs*. komisjon, punkt 33 eespool (EU:T:2015:272), õiguspäraseks määrusel nr 1049/2001 põhineva komisjoni keelu mitte lubada Technionil teatud dokumentidega tutvuda.

90 Eespool toodud kaalutlusi arvestades tuleb jõuda järeldusele, et komisjon leidis põhjendatult, et kõik K. teenustega seotud kulud on rahastamiskõlbmatud ning et seetõttu on tal vaidlusalune lepinguline nõue. Järelikult tuleb Technioni poolt ELTL artikli 272 alusel esitatud nõue jätta rahuldamata.

91 Järelikult tuleb tagasi lükata ka repliigis sõnastatud nõue. Igal juhul on nimetatud nõue vastuvõetamatu 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 44 lõike 1 punkti c alusel, kuna repliigis esimest korda mainimise tõttu on see esitatud hilinenult (vt selle kohta kohtuotsus, 31.1.2001, Sunrider *vs*. Siseturu Ühtlustamise Amet (VITALITE), T-24/00, EKL, EU:T:2001:34, punkt 12).

Vaidlustatud otsuse tühistamise nõue

Vastuvõetavus TRDF osas

92 Kuigi komisjon ei esita vastuvõetamatuse vastuväidet 2. mai 1991. aasta kodukorra artikli 114 alusel formaalselt, väidab ta, et tühistamisnõue on TRDF-i osas vastuvõetamatu, kuna vaidlustatud otsus ei puuduta TRDF-i ELTL artikli 263 neljanda lõigu tähenduses otseselt.

93 Siinkohal tuleb meelde tuletada, et Üldkohtu ülesanne on hinnata seda, mida nõuab hea õigusemõistmine konkreetse juhtumi asjaoludel (kohtuotsus, 26.2.2002, nõukogu *vs.* Boehringer, C-23/00 P, EKL, EU:C:2002:118, punktid 50–52). Käesolevas asjas peab Üldkohus vajalikuks võtta kõigepealt seisukoht nõude sisulistes küsimustes.

Sisulised küsimused

94 Vaidlustatud otsuse tühistamise nõude põhjendamiseks esitavad hagejad ühe väite selle kohta, et vaidlustatud otsus on põhjendamata, ning teise väite alusetu rikastumise keelu põhimõtte rikkumise kohta.

– Väide, et põhjendused on ebapiisavad

95 Nagu komisjon õigesti märgib, ei esita hagejad ühtegi argumenti, et põhjendada väidet, mille kohaselt on vaidlustatud otsus ebapiisavalt põhjendatud. Igal juhul tuleb märkida, et komisjon järgis ELTL artiklis 296 ette nähtud põhjendamiskohustust.

96 Siinkohal tuleb meelde tuletada, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt sõltub põhjendamiskohustuse ulatus asjaomase õigusakti laadist ja vastuvõtmise kontekstist. Põhjendustest peab selgelt ja ühemõtteliselt selguma õigusakti andnud institutsiooni arutluskäik, et võimaldada ühest küljest liidu kohtul teostada seaduslikkuse kontrolli ning teisest küljest huvitatud isikutel mõista võetud meetme põhjendusi, et kaitsta oma õigusi ja kindlaks teha, kas otsus on sisuliselt põhjendatud (vt selle kohta kohtuotsus, 28.3.2012, Ryanair *vs.* komisjon, T-123/09, EKL, EU:T:2012:164, punkt 177 ja seal viidatud kohtupraktika).

97 Põhjendustes ei pea tingimata olema täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna küsimust, kas akti põhjendused vastavad ELTL artikli 296 nõuetele, tuleb hinnata mitte ainult selle sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades. Õigusi kahjustav akt on piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud huvitatud isikule teada olevas kontekstis, mis võimaldab tal tema suhtes võetud meetme ulatust mõista (vt kohtuotsus, 15.4.2011, Tšehhi Vabariik *vs.* komisjon, T-465/08, EKL, EU:T:2011:186, punkt 163 ja seal viidatud kohtupraktika).

98 Tasaarvestamise otsuse puhul peavad põhjendused võimaldama täpselt kindlaks määrata nõuded mis tasaarvestatakse, ilma et saaks nõuda, et tasaarvestamise aktis korrataks põhjendusi, millele tugineti esialgu iga sellise nõude tuvastamisel (kohtuotsus Tšehhi Vabariik *vs.* komisjon, punkt 97 eespool, EU:T:2011:186, punkt 164).

99 Käesoleval juhul tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses on selgelt ära märgitud vaidlusaluse tasaarvestamise esemeks olevad nõuded ning nende nõuete aluseks olevad õigussuhted, nimelt esiteks leping Mosaica ja teiseks eespool punktis 41 nimetatud kolm lepingut. Vaidlustatud otsuse lisana on toodud ka ärakiri võlateatest, milles viitega auditi tulemustele on lühidalt, kuid piisavalt selgitatud komisjoni nõude tekkimist Technioni vastu. Võlateates viidatakse ka komisjoni eelnevat teadet sisaldavale 19. oktoobri 2011. aasta kirjale (vt punkt 36 eespool), millega sõltuvalt vajadusest selgitatakse konteksti, milles see teade väljastati. Lõpuks tuleb märkida, et vaidlustatud otsuses on selgelt ära toodud selle õiguslik alus, viidates finantsmääruse artiklile 73.

100 Seetõttu tuleb tõdeda, et vaidlustatud otsus tehti hagejatele teada olevas kontekstis, mis võimaldas neil mõista selle ulatust. Seega tuleb jõuda järeldusele, et otsus on õiguslikult piisavalt põhjendatud. Järelikult tuleb käesolev väide tagasi lükata.

– Väide, et rikutud on alusetu rikastumise keelu põhimõtet

101 Hagejad väidavad, et vaidlusaluse tasaarvestuse tegemisega rikkus komisjon alusetu rikastumise keelu põhimõtet, kuna vaidlusaluse tasaarvestuse käigus rikastus ta Technioni vara arvel alusetult ja põhjenduseta.

102 Komisjon vaidleb neile argumentidele vastu.

103 Nagu liidu kohus on juba tõdenud, ilmneb enamikust siseriiklikest õigussüsteemidest, et alusetul rikastumisel põhinevatest hagidest tuleneb rikastunu olukorras olevale isikule konkreetsetel tsiviilõiguslikel asjaoludel lepinguväline kohustus, mis üldjuhul seisneb kohustuses tagastada alusetult saadu (kohtuotsus, 16.11.2006, Masdar (UK) *vs*. komisjon, T-333/03, EKL, EU:T:2006:348, punkt 91).

104 Alusetu rikastumise hagi rahuldamiseks on tingimata vaja, et rikastumisel puuduks kehtiv õiguslik alus. See tingimus ei ole täidetud eelkõige juhul, kui rikastumine tuleneb lepingulistest kohustustest (kohtuotsus, 16.12.2008, Masdar (UK) *vs*. komisjon, C-47/07 P, EKL, EU:C:2008:726, punkt 46).

105 Käesoleval juhul tuleb märkida, et komisjoni väidetava rikastumise alus peitub lepingus Mosaica, mis seob teda Technioniga. Neil asjaoludel ei saa kõnealust rikastumist kvalifitseerida „alusetuks”. Käesolev väide tuleb seega tagasi lükata.

106 Järelikult tuleb vaidlustatud otsuse tühistamise nõue jätta rahuldamata, ilma et oleks tarvilik analüüsida komisjoni esitatud vastuvõetamatuse vastuväidet.

107 Eeltoodud kaalutlustest lähtudes tuleb hagi jätta täies ulatuses rahuldamata.

Kohtukulud

108 Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõike 1 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna komisjon on kohtukulude hüvitamist nõudnud ja hagejad on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb kohtukulud välja mõista hagejatelt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (esimene koda)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja Technion – Israel Institute of Technologylt ja Technion Research & Development Foundation Ltd-lt.

Kanninen Pelikánová Buttigieg

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 6. oktoobril 2015 Luxembourgis.

Allkirjad